

Dette skattnedslag beregnes samlet for hver enkelt skatteyder og nedsættes gradvis, når den personlige nettoindkomst m.v. (som opgjort til grundlag for topskat) overstiger 200.000 kr. – svarende til en bruttoindkomst i 2003 på 250.000 kr.

Nedsættelsen af skattnedslaget beregnes derefter som 4 pct. af det beløb, hvormed personens topskattegrundlag overstiger de 200.000 kr. Nedsættelsesprocenten fastsættes dog i reformens første år til 5 procent, hvorefter den sænkes til 4 procent.³⁾

Aftrapningen sker i følgende rækkefølge: Beskæftigelsesfradrag, personfradrag, børneydelser (punkt 6) og ligningsmæssige fradrag.

Det betyder i realiteten, at nedsættelse af værdien af ligningsmæssige fradrag og børneydelser tidligst påbegyndes ved bruttoindkomster på ca. 790.000 kr. (Dog ved en indkomst på ca. 680.000 kr. i de første år, hvor aftrapningen er 5 procent) – og endnu senere, hvis der er børn under 18 år i familien.

Renteudgifter er ikke omfattet af aftrapningen af fradragenes værdi, idet den væsentligste del af renteudgifterne knytter sig til ejerboliger og modsvares af betaling af ejendomsværdiskat, der samtidig forebygger for store værdistigninger.

Det er Socialdemokraternes opfattelse, at skattesystemet også i fremtiden skal bygge på en balance mellem ejendomsværdi og rentefradrag. Hvis man i stedet valgte at afvikle begge dele, ville det betyde en uacceptabel omfordeling. Det ville vælte budgettet for mange familier, der har købt ejerbolig til meget høje priser og med et meget stramt budget. Og det ville give en ubegrundet særlig lettelse til dén generation, der købte deres bolig tidligt og billigt, og som for længst har høstet stor fordel af rentefradraget og fået en stor formuefremgang som følge af boligprisernes stigning.

10. Det nuværende arbejdsmarkedsbidrag og det særlige pensionsbidrag på 1 procent ophæves. Der indføres et nyt arbejdsgiveropkrævet bidrag af lønsum m.v. på 20 pct. En tiendedel af bidraget indsdettes hvert år på individuelle konti i ATP med lige store beløb til alle, der fuldtids er tilknyttet arbejdsmarkedet.

VK-regeringen afskaffede i foråret 2002 omfordelingen af det særlige pensionsbidrag, som blev indført i 1999 og opkræves med 1 pct. af bruttoindkomsten for alle erhvervsaktive mellem 17 og 66 år.

Den oprindelige ordning, der blev indført under SR-regeringen fra 1999, betød, at alle med fuld tilknytning til arbejdsmarkedet uanset indkomst fik den samme kroneforbedring i årlig pension efter et be-

stemt åremål som bidragsydere. Formålet var på sigt væsentligt at udjævne ulighederne i alderdommen ved en solidarisk omfordeling til fordel for de mennesker på arbejdsmarkedet, der ikke er begunstiget af høje lønninger og gode pensionsordninger.

Den nu gennemførte individuelle opsparingsordning betyder i forhold til den oprindelige ordning, at:

- en lavtlønnet med årsindkomst på 180.000 kr. taber en tredjedel af pensionsforbedringen, og
- en højt lønnet med årsindkomst på 1 mio. kr. får næsten fire gange så meget ud af ordningen.

Dette finder Socialdemokraterne uacceptabelt. Derfor foreslås den nuværende individuelle opsparingsordning og det særlige, separat opkrævede bidrag på 1 pct. afskaffet.

Socialdemokraterne ønsker i stedet at genskabe og forstærke det solidariske element og forenkle opkrævningen af bidraget, jf. nedenfor.

I de fleste andre europæiske lande udgør sociale bidrag fra arbejdsgivere og arbejdstagere – beregnet som procentdel af bruttolønnen – en betragtelig del af de samlede skatter og afgifter. Det er samtidig forklaringen på, at der i andre lande er en lavere nettoløn og lavere personlig indkomst end i Danmark.

Socialdemokraterne foreslår som det væsentligste bidrag til nedsættelsen af den personlige indkomstskat et arbejdsgiveropkrævet bidrag på 20 procent af bruttoløn m.v. (Det nuværende grundlag for arbejdsmarkedsbidraget). Bidraget kædes ikke – som i mange andre lande – sammen med indretningen af sociale ordninger.

Indførelsen af dette bidrag og afskaffelsen af de nuværende arbejdsmarkedsbidrag og bidrag til den særlige pensionsopsparing betyder samlet set, at nettolønnen og nettoindbetalingen til pensionsordninger reduceres med 12 procent.

Bidraget opkræves som et obligatorisk og automatisk fradrag i bruttolønnen m.v., der fratrækkes af arbejdsgiverne sammen med pensionsbidrag. Det er kun løn efter bidraget, der indberettes som skattepligtig løn fra arbejdsgiverne. Derved understreges bidragets lighed med de sociale bidrag, der i nabolandene betales af arbejdsgivere og lønmodtagere.

Nedsættelse af nettolønnen betyder en tilsvarende reduktion af overførselsindkomsterne via satsreguleringsmekanismen. Men modtagerne af overførsler vil også få del i skattelettelserne, bortset fra virkningen af beskæftigelsesfradraget, og opnår samlet set en forbedring.

Reduktionen i bruttoudbetalingerne til overførsler og lavere beskatning af disse vil modvirke det forkerte indtryk af meget større udgifter til overførselsindkom-